

НОВІКОВА О. О., студентка, м. Харків, НТУ «ХПІ»

ДОСЛІДЖЕННЯ ТА РОЗРОБКА ЕФЕКТИВНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ

Підтримання стабільності ефективного виробництва не може існувати без гнучкого управління інноваціями. Сьогодні особливо гострою є проблема своєчасного просування інноваційних можливостей, концентрації ресурсів, оперативного управління інноваційним процесом при мінімальному ризику від неправильного вибору інноваційного напрямку. Стратегія управління інноваціями є частиною загальної стратегії управління розвитком підприємства, а питання вибору й оцінки інноваційних стратегій є центральним у проблемі довготривалого розвитку підприємства.

Інноваційні стратегії мають підвищений ступінь ризику та вимагають значних витрат. Проте ці фактори компенсуються за рахунок того, що інноваційні стратегії прискорюють постійний розвиток підприємства в сучасних умовах, забезпечують переваги в конкуренції на основі лідерства в технології, якості продукції, визначають позицію на ринку, сприяють лідерству в цінах, створюють основу для суспільного визнання підприємства.

Однак з іншого боку, інноваційна стратегія створює для інноваційного управління складні умови, а саме: підвищений рівень невизначеності кінцевих результатів за термінами, витратами, якістю та ефективністю; підвищення інвестиційних ризиків проектів і особливо довгострокових, що потребує пошуку інвесторів, готових на більший ризик; реалізація інноваційної стратегії пов'язана з неминучістю перебудови організації.

Інноваційними стратегіями можуть бути: інноваційна діяльність організації, що спрямована на одержання нових товарів та послуг; застосування нових методів НДДКР, виробництва, маркетингу й управління; перехід до нових організаційних структур; застосування нових видів ресурсів і нових підходів до використання традиційних ресурсів.

Інноваційна стратегія встановлює та узгоджує етапи створення нового товару, технології виробництва, що є одним з найважливіших компонентів конкурентної боротьби.

За своїм призначенням інноваційна стратегія є функціональною й вона доповнює інші функціональні стратегії, особливо виробничу, фінансову, кадрову, а також стратегію збуту.

Формування інноваційної стратегії включає: формулювання цілей, аналіз зовнішнього й внутрішнього середовища підприємства, вироблення стратегії (розробка, аналіз і оцінка альтернатив, вибір стратегії).

Здатність підприємства до інноваційного розвитку визначається інноваційним потенціалом підприємства, тобто його здатність реалізовувати інновації в рамках обраного стратегічного напрямку.

Елементами інноваційного потенціалу підприємства є його матеріальні, маркетингові, трудові й фінансові ресурси. Основним фактором при виборі стратегії інноваційної діяльності підприємства є його фінансове забезпечення. Оцінка здатності підприємства до інноваційного розвитку здійснюється шляхом порівняння його інноваційного потенціалу з оптимальним набором характеристик підприємства, сприйнятливістю до інновацій.

При високому інноваційному потенціалі підприємство має можливість швидко реагувати на зміни зовнішнього середовища. При низькому потенціалі на підприємстві інновації практично не впроваджуються.